

FİLM ÇƏKMƏKLƏ BAĞLI ARZULARI ÜMİDLƏRİNDƏN DAHA ÇOX OLAN TANINMIŞ KINOREJİSSORLA MARAQLI SÖHBƏT

“YALNIZ BƏDİİ FİLM ÇƏKƏNDƏ XOŞBƏXT OLURAM”

Ayaz Salayev: “Bədii film çəkmək həyatımın mənasıdır. Qalan şeylər fəaliyyətdir, bəzən məni yoran işlərdir. Bədii film çəkmək imkanımı heç nəyə dəyişmə-rəm, qalan şeyləri isə dəyişə-rəm”.

Ayaz Salayev film çəkməklə bağlı arzular ümidlərindən daha çoxdur. Durgunluğu özü üçün faciə hesab edir. Kinoda arzularını gerçəkləşdirmək üçün onun kimi düşünən, fikirləri üst-üsta düşə biləcək insanlara ehtiyacı var.

Kinorejissor Ayaz Salayev “Kaspi”yə müsahibəsində kinomuzun keçmişini analiz edib, gələcəklə bağlı arzularını dilə gətirib.

KINEMATOQRAFLAR MƏSULİYYƏTİ HİSS ETSİNLƏR

● Ayaz Salayev - kinorejissor, ssenarist, pedaqoq... Belə yanaşanda bu peşələrlə ayrı-ayrılıqda məşğul olanlar çoxdur. Siz necə, bu peşələrin hamısını eyni anda və istədiyiniz kimi uğurlu davam etdirə bilərsinizmi? Yoxsa məsələn, rejissorluq və ya pedaqoji iş o birilərini daha üstələyir?

● Mənim üçün rejissorluq daha öndədir. Ən yüksəyi bədii film çəkməkdir. Bu, həyatımın mənasıdır. Qalan şeylər fəaliyyətdir, bəzən məni yoran işlərdir. Bədii film çəkmək imkanımı heç nəyə dəyişmə-rəm, qalan şeyləri isə dəyişə-rəm”.

XANKƏNDİDƏ PARAD İLİ

● Yubiley ili mənim yadımda Xankəndidə parad ili kimi qaldı. Bu, ömürlük belə olacaq. Kinoya gəncə, mən “acınacaq”, “bərhad” sözlərini işləmək istəmirdim, amma başqa sözlər tapa bilmirdim. “Keçmişdə gözəl əsərlər çəkildi, indi elə deyil” fikirləri ilə də razı deyiləm. Düşünürəm ki, kinomuz həmişə iki-üç sənət əsərini çıxarmaqla Azərbaycan tarixinə və dövlətinə çox bərlüdür. Demək olar ki, Azərbaycan həyatının kinoda əks olunması sıfır səviyyəsindədir. Baxın, Azərbaycan ziyalıları ekranda öz əksini tapıbmı? Yox! Mən sabun bışirən Cəbiş müəllimi demirəm. Həqiqi ziyalı deyirəm. Azərbaycan zəhmət, əmək adamının obrazı ekranda həllini tapıbmı? Yox! Kolxoz sədrləri, Bakının brendinə çevrilən kepkalı avaraları görmüşük, amma əsl zəhmət adamı görməmişik! Biz Azərbaycan torpağının gözəlliyini ekranda izləmişikmi? Yox! Biz heyran edən Azərbaycan qadınının həqiqi gözəlliyini görmüşükmi? Yox!

Azərbaycan məhəbbətini, zəngin Azərbaycan nağıllarını, füsunkar təbiətini görmüşükmi? Yox! Azərbaycan tarixini gülməli şəkildə görmüşükmi? Bu gün Azərbaycan kinosunun çiyinə böyük yük düşür. Çünki biz unikal bir tarixi dövr yaşayırıq. Tarix Azərbaycanı rəhbərlik etməyə bizə bir dahi bəxş edib. Biz bu şansıdan istifadə etməliyik. Biz tarixi yazmalıyıq. Amma elm və mədəniyyət sahəsi bunu etmir. Ekranı seyr edəndə elə çıxır ki, Azərbaycanın tarixi dövrünü yaşayan adamlar bu ölkədə yaşamır. Elə bil 44 günlük müharibənin sevincini yaşamaıblar, 30 il Xankəndinin və digər torpaqlarımızın həsrətini

çəkməyiblər. Ədəbiyyatda da bu cürdür. Bu, paradoksdur. İncəsənətin, mədəniyyətin, kinonun bu cür zəifliyi həyatın faciəsidir. Bu gün əhlişəmə bütün dünyada gedir. Son bir neçə ildə mənim fikirlərim və dünyagörüşüm dəyişib. Mən Avropasentrist idim, ruhum dünya mədəniyyətinə uyğun idi. İndi dünya başqa cürdür. Biz öz milli mədəniyyətimizi yarada bilmirik. Kino milli mədəniyyətin bir hissəsinə çevrilməlidir. Amma bu, baş vermir. Kinonu “Bayatı-Şiraz” muğamını yaradanlar çəkməlidir. Kinonu Nəsimilər çəkməlidir. Amma nə Qara Qarayevlər var, nə Tahir Salahovlar... Əslində, onlar indi olmalı idilər... Qərb yenə də bizə təsir etməyə çalışır. Bu, böyük problemdir. Dünyanı heyran edən İran və Türkiyə kinosu bizə nümunə ola bilməz. O filmlərə baxsanız, orada ümumi bir cəhət görəcəksiniz: İslam ölkəsi sakininin problemi yalnız maddidir. Bütün qəhrəmanlara çoxlu pul versən, xoşbəxt olacaqlar. Onlar ruh problemləri, daxili əməlləri ilə yaşayırlar. Qərb müəyyən filmlərin festivallara yolunu açmaqla bizim kinematografiya istədiyi kimi formalaşdırır. İncəsənət, kino nəinki öz vəzifəsinin öhdəsindən zövq bilir, hətta bunu dərk etmir. Mən deyəndə ki, “kim kinoya pul qazanmaq üçün gəlir, Mədəniyyət Nazirliyinə yaxın gəlməsin”, prodüserlər düşməni kimi baxırdılar. Çünki məqsəd şöhrət və puldur. İncəsənətə maddiyyatı qatmaq olmaz. Azərbaycan kinosu pul qazana bilməz. Dövlət bu sahəyə pul ayıra bilər, amma bir şərtlə ki, həyatın bədii obrazını yaratmaqdır: insanları, qocaları, təbiəti... Azərbaycan cəmiyyəti müstəntiqlərdən,

SÖHBƏTLƏŞDİ

Teranə Məhərramova
taranamaharramova@kaspi.az

“Demək olar ki, Azərbaycan həyatının kinoda əks olunması sıfır səviyyəsindədir. Baxın, Azərbaycan ziyalıları ekranda öz əksini tapıbmı? Yox!”

“CƏMIYYƏT MÜSTƏNTIQLƏRDƏN, BİZNESMƏNLƏRDƏN VƏ NARKOMANLARDAN İBARƏT DEYİL”

● Siz Moskva Kinematografiya İnstitutunun mühitində böyümüşünüz. Bir dəfə “mən burda başqa mühitin adamıyam. Məni başqa mövzular düşündürür” demisiniz. Düşüncələrinizi reallaşdırmaq niyə çətindir?

● Kino fəaliyyəti yazıçı fəaliyyəti deyil ki, kağızla qələm bəs eləsin. Sən bir çox başqa peşəkar adamlardan asılısan - ssenaristdən tutmuş operatora qədər... Kinonu təkliddə çəkmək mümkün deyil. “Yarasa” filmi möcüzə kimi təkliddə çəkməmişəm. Amma bu, yalnız bir dəfə ola bilər. Ssenarist, dramaturq lazımdır, onlar da yoxdur. O filmdən sonra normal bir şey edə bilməmişəm. İndi bir sənədi filmim var. Bir dəfə göstərilib, yenidən nümayiş haqqında düşünürəm. Bədii film çəkmək haqda isə daim düşünürəm, sadəcə, ssenari problemi var. Mənim düşündüyümü düşünən çox azdır. Moskvada birlikdə oxuduğum peşəkar dramaturqla əməkdaşlıq etməyə çalışdım, o da alınmadı. Biz yeni, ağ bir səhifədən başlamalıyıq. Yeni bir yolla getməliyik. Əsl, milli, heç kimə bənzəməyən... Çünki bizim ədəbiyyatımız, kinomuz Rusiyanın içində formalaşmış. Bu haqda düşünən yoxdur. Qarabağ mövzusunda çəkilən filmlərə baxın. Əksəriyyətində meyt, tabut, xəstə, uşaq qorxusu var. Müharibədən ələ bil qorxublar. Müharibə haqqında filmlərimizi elə rejissorlar çəkməlidir ki, heç olmasa seiriyyatımızı əzbər bilərlər, klassik musiqidən zövq alırlar. Dünya mədəniyyətinə qovuşmaq mütləq lazımdır, amma onun yüksək mənasında. Böyük sənətkarlar bir qayda olaraq özlərindən yüksək adamlar yaradırlar. Hamlet Şekspirdən üstündür. Mona Liza Leonardo da Vinçindən qat-qat yüksəkdir. Bizimkiler özlərindən balacanı çəkirlər. Çünki ruh yüksəkliyi yoxdur. Kinonun məqsədi Azərbaycan həyatının bədii obrazını yaratmaqdır: insanları, qocaları, təbiəti... Azərbaycan cəmiyyəti müstəntiqlərdən,

biznesmenlərdən və narkomanlardan ibarət deyil. Azərbaycan xalqının həyatı restoranlarda keçir. Kommersiya filmləri ucuz bir şey olmalıdır ki, özü öz xərçini ödəsin. Dövlət vəsaitinin buna dəxli olmamalıdır.

“MƏNİM DƏ ÜRƏYİMİ İŞGƏL ETMİŞDİLƏR”

● Siz kinoya sənədi filmlə gəlmisiniz. Bu gün dokumentalistlər ölkəmizdə də çoxdur. Tendensiya baxanda bədii kino sənədi kinoya udurmu?

● Təbii... Biz tarixi anları yaşayırıq. Mən “Yarasa” filmindən sonra bədii filmlər çəkmədim. Sonuncu “Torpaq” sənədi filmi çəkdim. İndi başa düşürəm ki, səbəblərdən biri Qarabağ idi. Ürəyimdən bir tikan vardı, o çıxdı. Mənim də ürəyimi, qəlbimi işğal etmişdilər. Mən elə bil bu mövzudan azad oldum. Artıq tarixi, məhəbbət, daxili ələm haqqında filmlər çəkmək olar. Məni düşündürən azərbaycanlımın zəngin daxili aləmidir. Bu heç vaxt ekranda olmayıb.

● Yeri gəlməmiş, siz özünüz həm də “Yarasa” filminin ssenari müəllifisiniz. Niyə ekranda görmək istədiyiniz ekran əsərləri ilə bağlı ssenarilər yazmırsınız?

● Mən ssenarist deyiləm. Yaxşı ssenarinin nə demək olduğunu bilirəm, amma özüm onu yazmağı bacarmıram. Dramaturgiya fərqli sənətdir.

“HEÇ BİR KOMPÜTER, SÜNI İNTELLEKT KINOLENTİ ƏVƏZ EDƏ BİLMƏZ”

● “Rejissor işi təhlükəlidir...” Bu, məşhur “Belarusiya vağzalı” filminin müəllifi Andrey Smirnovun sözləridir. Sizin fikirləriniz necədir?

● Düzü, mən sevmirəm, rejissorlar elə sözlər desinlər ki, kimlərsən onlara yazğı gəlsin. Təhlükəlidirsə, getmə... Səndə alınırsa, istedad gəlsə, bu, böyük xoşbəxtlikdir. Rejissor olmaq yox - film çəkmək... Mən istəyəndə film çəkirəm. Çəkiliş qrupuna da deyirəm ki, biz birlikdə filmə xidmət edirik, mənim “kapriz”lərimə yox...

● Heç bir şey... Kino insandır. Onun hissləri, daxili ələmi var. Çox heyf ki, kinolent gedir. Rəqəmsal kino baha başa gəlir və kinolenti əvəz edə bilməz. Təcrübə göstərir ki, kinolenti qoruyub saxlasan qalır, amma bilinmir rəqəmsal gələcəkdə qalacaq, ya itəcək. Heç bir kompüter, süni intellekt onu əvəz edə bilməz. Təsviri sənətdə insansız da əsər ola bilər. Teatr, musiqi insansız da bilər? Film də insansız ola bilər.

“BİZDƏ EVDƏ TELEVİZYAYA YOXDUR”

● Tələbələrində vaxtilə özünüzdə olan entuziazımı müşahidə edirsinizmi?

● Cürbəcür tələbələr var. Məni vahiməyə salan tələbələr də rast gəlirəm. Amma artıq bu barədə danışmağa mənəvi haqqım yoxdur. Çünki tələbələrimdən biri şahid oldu. Biri də ömrümə şərfəli an gətirdi - müharibədən sağ-salamat qayıtdı. “İndi bizdə mobil telefonları yığacaqlar” - deyə, hücumqabağı mənə zəng etdi. Bundan sonra tələbələr haqqında məni heç nə danışıram. Amma Azərbaycan bölməsində orta təhsillə bağlı iradları çoxdur. Ən azı “ingilis” sözünü “Vyetnam” adından ayırmaq lazımdır.

● Kino səssizdən stereoskopikliyə keçdi. İndi kino zallarında tamaşaçılar çoxalıb. Amma onlar daha çox əllərdə popkorn olan, 3G-5G filmlərini seyr edən gənc nəsilidir...

● Popkorn məni narahət etmir, tək kino olsun... Görürsünüz, televiziya ölüb. Bizdə evdə televiziya yoxdur, kompüterlər, notbuklar və planşetlər var. Amma kino və kinoteatr qalıb. Çünki kino tarixi kinokameranın, kinolentin ixtirasından başlamır. Kinonun tarixi kinonun nümayişindən başlayır. Mən də tələbələr üçün universitetdə belə bir şərait yaratmışam: ekran-proyektor. Evdə kino baxmıram. Seriallara heç baxmıram. Böyük ekranda, qaranlıq zalda oturub ayrılmadan ekranda baxırsan. Film seir, simfoniya kimidir. Bunun başqa təsiri var. Təki kinoteatr olsun...

Fotolar: Rüşət Mikayılov/Global Media Group

“21-Cİ ƏSRDƏ ÇƏKİLƏN ŞEDEVR FİLM GÖRMƏMİŞƏM...”

● Siz gənclikdəki kimi kinematografiyanın dünyanı dəyişə biləcəyini inanırsınız?

● Mən buna heç vaxt inanmırdım. Sadəcə, bəzən filmlə baxıb “belə olmasın, daha yaxşı olacaq” demişəm, filmlə dünyanın dəyişə biləcəyini düşünməmişəm. Rus ədəbiyyatı və ruslarda olan vəhşilik... Dostoyevski deyirdi ki, mən dünyada heç bir çevrilişə bəraət qazandırmıram ki, onun nəticəsində bir uşağın göz yaş tökülsün. Alman milləti də Höteni, Motsartı yetirdi...

● Təsəvvür edərkən, “Retro” verilişini izləmək üçün ekran qarşısında. Tamaşaçılara hansı filmləri tövsiyə edərdiniz?

● Yalnız öz sevdiyim filmləri deyəcəm: Kurasavannın “Yaşamaq”, Fellininin “Yol”, “Kabiriyann gecələri”, “Səkkiz yarımlı”, “Gecə” və “Tutulma”, Berqmanın “Çiyələk tarlası”, “Persona”, Viskontinin “Venesiyada ölüm” filmlərini... Kinoda ən şedevr filmlər çəkilən dövr 1946-1966-cı illər idi. Bu dövrdə şah əsərlər yarandı. 21-ci əsrdə çəkilən şedevr film görməmişəm...

● Belə bir fikir var ki, rejissorlar ən yaxşı filmlərini 50 yaşdan sonra çəkirlər...

● Təki belə olsun... Bu sözünüz mənə təəsəllidir. Amma təcrübə göstərir ki, bəzən ilk filmlər yaxşı olur, amma həmişə yox. Məsələn, Fellini ömrünün birinci yarısında böyük əsərlər çəkib.

HƏM XƏSTƏLƏR, HƏM DƏ HƏKİMLƏR GÖZLƏYİRLƏR

Xəstə xəstəxanaya tək müayinə üçün deyil, müalicə olunmaq üçün gedir. İcbari tibbi sığorta müayinələri pulsuz edir. Amma müayinə başlanğıcdır. Nəticə reseptdir, müalicədir. Azərbaycanda da xəstələrin sığorta hesabına dərmanla təminatı başlayır.

AYGÜN ƏZİZ
aygunaziz@kaspi.az

Azərbaycanda ambulator müalicə alanların dərmanla təminatına başlanılacaq. Bunu İcbari Tibbi Sığorta üzrə Dövlət Agentliyinin sədri Zaur Əliyev bildirib. Agentlik sədri vurğulayıb ki, ambulator müalicədə resept əsasında yazılan bəzi dərman vasitələrinin sığorta hesabına qarşılınması nəzərdə tutulur. Yəni vətəndaşlar pulsuz müayinə ilə yanaşı, dərmanlarını da apteklərdən dövlət hesabına təmin edə biləcəklər. Bəs mexanizm necə olacaq? İlk hansı dərmanların təminatına başlanılacaq?

HANSI DƏRMANLAR PULSUZ VERİLƏCƏK?

İcbari Tibbi Sığorta üzrə Dövlət Agentliyindən "Kaspi" qəzetinə verilən məlumata görə, tibbi sığorta çərçivəsində ambulator müalicədə resept əsasında yazılan ürək-damar, həzm və tənəffüs sistemi xəstəlikləri ilə bağlı dərman vasitələrinin mərhələli şəkildə təminatı nəzərdə tutulub. Proses hazırda layihə şəklində hazırlanıb, razılaşdırılma üçün aidiyyəti qurumlara təqdim edilib. Həmçinin vətəndaşların dərmanlarla təmin edilməsi məqsədilə apteklərlə müqavilələrin bağlanması, dərman vasitələrinin pozitiv siyahısının hazırlanması nəzərdə tutulub.

Maraqlıdır, dəfələrlə dərman qiymətlərindən şikayətləndiyimiz apteklər bu mexanizmə hazırdırlarmı?

VACIB DƏRMANLARIN ƏKSƏRİYYƏTİNİ ÖZÜMÜZ İSTEHSAL EDƏCƏYİK

Azərbaycan Əczaçı Sahibkarlar Assosiasiyasının sədri Azər Xudiyev deyir ki, bu xidməti yüksək səviyyədə yerinə yetirmək üçün dövlətin imkanları var: "Artıq o mərhələ çatıb ki, ödənişsiz dərman təchizatını təmin edək. Gələcəkdə böyük çeşid dərman istehsalı planlaşdırılır. Düşünürəm ki, vacib dərmanlar siyahısının 80-90 faizini Azərbaycan özü istehsal edəcək və dövrüyyəyə buraxacaq".

Prosesin necə olacağına gəldikdə isə, həmsöhbətimiz düşünür ki, xidməti bütün apteklər verməyəcək: "Dövlət

Etibar Rzalı

təminatı varsa, özəl və dövlət münasibətləri formalasarsa, orada hansısa razılaşdırılmış qaydalar olmalıdır. Dövlətin təyin etdiyi xüsusi dərman siyahıları ola bilər və dərmanlar da protokollar əsasında təyin edilə bilər".

BURADA XƏSTƏYƏ DƏRMAN SIYAHISI TƏQDİM EDİLMİR

Bəs xarici təcrübə necədir? Ambulator müalicə alanlar pulsuz dərmanlardan necə faydalanırlar?

Türkiyədə çalışan ortopediya və travmatologiya mütəxəssisi, uzman həkim İdrak Məmmədov deyir ki, qardaş ölkədə insanlar sığorta

vəziyyətinə görə 3 qrupa bölünürlər. Onların böyük qismi dövlət sığortalı, bir qismi özəl sığortalı, digərləri isə sığortasız olur. Amma bu bölgü üşaqlara aid deyil. Türkiyədə bütün üşaqlar dövlət sığortalıdır: "Dövlət sığortalı xəstənin də istər özəl, istər dövlət tibb müəssisəsində xəstəxanaya daxil olma şərti eynidir. Burada uzun illərdir ki, elektron reseptlər yazılır. Reseptdə elektron imza olmasa, keçərlə deyil. Üstəlik, xəstəyə bizdəki kimi dərman siyahısı yazılıb təqdim edilmir. Ona ancaq resept barkodu, şifrə təqdim olunur. Bu şifrə sistemdə görünür. Əgər xəstənin telefon nömrəsi də SGK (Sosial Güvənlik Kurumu) tərəfindən təsdiqlənib, xəstəyə bununla bağlı mesaj gəlir. Xəstə bu şifrə ilə aptekə gedir, şəxsiyyət vəsiqəsi ilə dərmanlarını alır".

İdrak Məmmədov

DƏRMANIN QIYMƏTİ 200 MANATDIRSA, XƏSTƏ 20 MANAT ÖDƏYİR

Türkiyədə xəstə dərman qiymətinin minimum 10, maksimum 20 faizini ödəyir. Uzman həkimin sözlərinə görə, bəzi dərmanlar da var ki, onlar tam ödənişsizdir: "Reseptin özəl və ya dövlət xəstəxanasında yazılmasının fərqi yoxdur. Məsələn, xəstənin bütün dərmanlarının qiyməti 200 manatdırsa, vətəndaş bunun üçün minimum 10, maksimum 20 manat ödəyir. Digər 180 manatı sığorta tərəfindən qarşılır. Amma sığortanın tam qarşılamadığı dərmanlar da var. SGK-nın siyahısında olmayan çox az qrup dərmanlar var ki, onların pulu dövlət tərəfindən ödənilir. Bununla yanaşı, xəstənin tam ödənişsiz aldığı dərmanlar da var. Hansı ki, xəstə bu dərmanı qəbul etməyə məcburdur. Məsələn, şəkərli diabet, ömür boyu təzyiqlə mübarizə aparən xəstələrin dərmanları pulsuzdur. Bu xəstələr üçün xüsusi hesabat hazırlanır, qeyd olunur ki, xəstə bu dərmandan üç yaxud beş il istifadə etməlidir. Bu, sistemdə aktiv olur və xəstə istənilən vaxt, tam pulsuz yararlanır. Elektron reseptlərin qüvvədə qalma müddəti isə üç gündür".

MÜAYİNƏ BAŞLANĞICDIR, NƏTİCƏ İSƏ...

Bu layihənin xəstələr üçün əhəmiyyətinə gəldikdə isə, həkim vurğulayır ki, nəinki xəstələr, bu, həkimlər üçün də olduqca əhəmiyyətlidir: "Xəstə xəstəxanaya tək müayinə üçün deyil, müalicə olunmaq üçün gedir. İcbari tibbi sığorta müayinələri pulsuz edir. Amma müayinə başlanğıcdır.

Nəticə reseptdir, müalicədir. O baxımdan müalicənin də pulsuz olması həm xəstə, həm də həkimlər üçün önəmlidir".

RESEPTLƏR APTEKDƏ TOPLANIR, SIĞORTA ŞİRKƏTİNƏ GÖNDƏRİLİR

Almaniyada həkim kimi fəaliyyət göstərən Etibar Rzalı deyir ki, Almaniyada həkimin yazdığı resept xəstəyə verilmir. Bununla da sui-istifadə hallarının qarşısı alınır: "Burada yalnız resept yazmaq hüququ olan həkimin yazdığı reseptlə dərmanları almaq mümkündür. Sistem həkimlər tərəfindən yazılan birdəfəlik reseptlərlə idarə olunur. Reseptlər aptekdə toplanır, sığorta şirkətinə göndərilir. Təbii ki,

Almaniyada da bütün dərmanlar siyahıda yoxdur".

HƏKİMLƏR APTEKDƏKİ "STOK" LARI GÖRƏ BİLİRLƏR?

Azərbaycan Əczaçı Sahibkarlar Assosiasiyasının sədri Azər Xudiyev Norveç və Danimarka təcrübəsini bizimlə bölüşür. Mütəxəssis bildirir ki, həkimlər dərman təyin etdikdə brendin adına görə deyil, tərkibinə əsaslanan dərmanları təyin edirlər. Xəstə yaşadığı yerə uyğun aptekdən

dərmanlarını ala bilər: "Skandinaviya ölkələrində hər bir xəstəni təyinatı üzrə aptekə yönəldirlər. Çünki aptekdə həmin çeşidin olması önəmlidir. Xəstə məmnuniyyəti təmin edilməlidir. Həkimlər aptekdəki stokları görə bilər, ona uyğun seçim edə bilirlər".

Azərbaycanda bu layihənin necə aparılacağı hələ müzakirə mərhələsindədir. İcbari Tibbi Sığorta Agentliyindən bildirilib ki, layihə təsdiq olunduqdan sonra ictimaiyyətə bu barədə ətraflı məlumat verəcək.